

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adóznak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft Hirdetések a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schivarez Sándor könyvkereskedése, hova az előfi- zési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	---	---

A haladás útján.

Öszinte, igaz lelkesedéssel és a magasztos ügyszó méltó érdeklődéssel hozta meg községi képviselőtestületünk e hó 19-iki közgyűlésében városunk kulturális haladására nézve korszakalkotó, nevezetes határozatát, a polgári fiúiskola államosítása és a leányiskola állami költségen leendő felállítására tárgyában.

Bár bennünket közvetlenül és egyénileg is sokkal inkább érdekel a fiúiskola államosítása, mégis nagyobb az örömmünk a leányiskola létesítésének kérdésénél; mert minden magánérdektől eltekintve, fontosabbnak tartjuk növevelésünk ügyén lendíteni. Sajnálattal ugyan, de be kell vallanunk, hogy ez ideig különösen leányaink neveltetése érdekében alig tettünk valamit. Ambár az is igaz, hogy az ezen és más irányu haladás teréről is leszoritott bennünket a másfél évtizeden keresztül gyakran megújuló és bennünket mindannyiszor elpusztítással fenyegetett árvízveszedelem.

Nincs okunk titkolni, hogy leányaink itthon csupán csak elemi iskolai oktatásban részesülnek. Megemlíthetnénk ugyan néhány jobb módú

családot, kik leányaikat más városba küldötték ismeretek szerzése végett, vagy pedig nevelőnőt alkalmaztak gyermekeik mellé; de hogy milyen sikere volt különösen az utóbbi eljárásnak, arról mi nem szólunk. És arról sem teszünk említést, hogy az ország különböző városaiban fenálló magán leány tanintézetek, hol mindenre nagy gondot ígérnek fordítani, miként töltik be hivatásukat. É tekintetben elég az illető szülők tapasztalata.

Nincs szándékunk ezuttal újból rámutatni a növevelés fontosságára, hiszen már több ízben volt alkalmunk e lapok hasábjain a valóban nagy horderejű kérdéssel foglalkozni. Hanem felemlítjük, hogy a mindinkább fokozódó igények, a társadalmi élet követelményei és az általában szép irányban haladó nemzeti műveltség elodázhatatlanul köteleltségévé teszik 22 ezer lelket számláló alföldi nagyobb városunknak, hogy haladásunk érdekében munkálkodjék.

Valóban dicséret és elismerés illeti községi képviselő-testületünket, midőn egyhangulag hozott határozatával kimondta, hogy az állam követelését teljesíteni. Hát az igaz, hogy a követelés nem sok, mert csupán telket kért a vallásügyi miniszterium.

De itt is az ideje, hogy a magas kormány atyai gondoskodását az alföld városaira is kiterjessze; hiszen a magyar nemzeti műveltséget Csongrádvármegyében, a legmagyarabb vármegyében is és éppen városunkban kell állami költségen előbbre vinni, annyival is inkább, mert a mi városunk nagyon szegény város, semmi esetre sem hasonlítható össze a szomszéd városokkal. Községi adója 110%-os. Magán vagyona csekély és az is adóssággal terhelt, kulturája, mondjuk meg őszintén, nagyon kezdetleges.

Vannak városunk vezéregyéniségei közül néhányan, kik bár nagy buzgósággal és dicséretre méltó odaadással munkálkodnak tanügyi érdekeinkért, de az a téves nézetök van, hogy a polgári leányiskolának nálunk nincsen jövője; nem lesz növendéke az első osztálynak sem annyi, mint a milyen létszámot egy intézetben joggal megkövetelhetni. Hát felvilágosításul számokkal fogunk szolgálni.

A IV-ik leányosztálynak 10—11 éves növendékei közül hivatalnokok, kereskedők és iparosok, valamint jobbmódu földesgazdák gyermekei vannak számszerint 44-en, a kik a jövő tanév elején megnyitandó pol-

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Könnyelmű élet.

Az őszi löversenyek utolsó napja volt.

Kis levélke szólított el az ebédnél. „Jöjjön el, édesem azonnal, mert izgatott vagyok s nagyon utatkozom!” Ez volt a levél veleje. Én tudva, miszerint a nőknél annyit jelent az unalom, hogy alszik a várórság: a legszebb auspiciumok közt indultam a kis özvegyasszonyhoz.*

Egyedül találtam őt illatos lakásán. Pongyolában feküdt a pamlagon; előtte két pompás kis csészéből párolgott a fekete-kávé. „Üljön le mellém; egyik a magáé” s izgatottan igazgatott ruháján, míg végre kecesesen elhelyezkedett a puha pamlagon.

Kivitte utolsó pénzünket. Ugy el van keseredve, szegény Dezső; nem is csoda hiszen tudja a helyzetünket. A tegnapi összes nyereséget reá teszi Gagára. Ha ezt is elvesztjük, akkor nem tudom, mi lesz belőlünk?!

Hát nagysád miért nem ment ki a versenyre?

Édesem, hisz látja, remegek az izga-

* A korán magára maradt kis oldalbordát onnan ismerem, hogy vele lakott egy halovány arcu karesu termető huszártiszt, kihez mint régi barátomhoz gyakran eljártam.

tottságtól: és különben is én Achilles II-ben bízom, de Dezső nem hallgat reám. Oh hiszen, ha reám hallgatna, nem jutottunk volna ennyire. Tudja, hogy én Dezsőt nagyon szeretem, miatta szakítottam összes ismerőseimmel, hogy zavartalanul éljünk, sőt magamra vontam szülőim engesztelhetetlen haragját is. Kértek, hogy szakítsak vele s jöjjenek mindenkorra közéjük. De ő nem akart róla hallani, természetesen szívem is ellene volt a tervnek s így megmaradt a régi „statusquo”. Egy dolog azonban nem maradt el: felvilágosítottam őt vagyoni helyzetemről. Dezső gazdagnak hitt engem, nem gondolta, hogy mindez körülöttem csak ezifra nyomorúság!

Bizony, az arany idők romjai — feleltem s hörpintettem a fekete kávéból.

Azt elmondottam már önnek — folytatta az a kis élő regény — hogy férjem nagy vagyon fölött rendelkezett. De azt még talán nem tudja, hogy miért váltunk el.

Bizonyára nagysád adta reá az okot, mert kegyed a mily szeretetre méltó, ép oly végtelen könnyelmű is, szakítam félbe félíg tréfásan. Az asszonyka csak tréfára vette a gunyos megjegyzést s tovább is pörgette azt a kis nyelvet, amely már anynyi embert bolondá s részint tönkre tett.

Alig, hogy a mézes hetek elmúltak, férjem egy napon elutazott a fővárosba. Megjegyzem, hogy azokat a bizonyos hete-

ket az irigy szemektől távol a pusztánkon töltöttük. Azt sem mondta, hogy miért megy el s képzelheti végtelenül bosszantott, hogy engem nem vitt magával. De nemsokára megtudtam mindent. Egy régi udvarlóm a fővárosból tudtomra adta, hogy férjem az „Angol királynő”-ben lakik és nem egyedül. Pakkoltam.

S Budapestre érve, a férje lakása mellett lévő szobát bérelte ki, nemde?

Ugy tettem, az éjet kimondhatatlan lelki kínok közt töltöttem, mert meg voltam győződve arról, hogy a hűség ellen vét. Tudja, hogy mit akarok mondani?

Nem én, kissé világosabban tessék megmondani — viszonzám neki tréfásan s a cigarettám füstfelhői mögé rejtettem arcomat — de ő nem vette szavaimat komolyan.

Másnap reggel — folytatta — megtettem a nem remélt látogatást a kedves férjénél. Pamlagon heverve találtam; fejénél pedig egy fekete haju színpadli hósnő ült a padló szőnyegen s felolvasott neki, míg a hű férjek példányképe simogatta a fekete fürtöket.

Nagysád persze odaállt a hűtlen elé s ékes drámai szavakkal meglepte még a drámai hósnőt is?!

Képzeli? Nem úgy volt. Ajkaim remegtek, egyetlen szót sem szólhattam a düh-től.

gári leányiskola első osztályába mulhatatlanul beiratkoznak és ez intézetben tovább is fognak tanulni. Ha még e számhoz hozzávesszük az V-ik leányosztály 9 növendékét, azután meg azokat, kik még szívesen járnának iskolába, bár életök 12-ik évét betöltötték, hát biztosan számíthatunk arra, hogy az első leányosztálynak már az első évben mintegy 50—60 növendéke lesz. És ha különösen városunk tiszteletreméltó urasszonyai maguk is közreműködnek a polgári leányiskola hívatásának és czéljának megismertetésében, ha az iskolaszék — miről meg vagyunk győződve — továbbra is támogatója lesz e magaslatos ügynek, akkor rövid idő múlva nemcsak létesülni fog a polgári leányiskola, hanem mint városunk nagyfontosságú intézménye hívatásához képest buzgó terjesztője lesz a műveltségnek és leányaink nevelését a mai kor szellemének megfelelően, áldásos módon eszközölni.

Mi egyáltalában nem félünk attól, hogy a leányiskolának nem lesz kellő számú növendéke, sőt azon reményünknek is merünk kifejezést adni, hogy felállítandó polgári leányiskolánk népesebb lesz, mint a fiúiskola. Megkedvelik majd a szülők és a ki csak teheti, küldeni fogja leányát a polgári iskolába.

És a létszám növekedését meg előmozdítaná különösen az elemi leányiskolák túltömött osztályainak párhuzamosítása. Mert ha a 6 éves korában törvény szerinti feladott gyermekek közül nem volna oly sok az osztályt ismétlő és már 10 éves korukban a 4-ik osztályt bevégeznék, hát nagyon szívesen járnának a polg. leányiskola első és második osztályába.

Természetes dolog, hogy ezen a tantügyi bajon az iskolaszék és a képviselő-testület vannak hivatva segíteni.

Természetesen nagysád, akkor még tapasztalatlan, ártatlan kedélyű asszonyka volt, a kire rendkívül leverőleg hathattak az ily apróságok, mert nem ismerte még a „szép világ“ ocsmány bűneit. Bizony asszonykám, milyen édes és szép volt az a sok ifjúkori és milyen sivár és pusztá a megvalósulás!

Igaza van, édesem. Nézze csak a programot, fut-e már Gaga?

Hadd fussen az a gonosz pára, csak folytassa nagysád.

Szóval nem, szememmel vádoltam őt s képzelje csak, hogy lefőzött a szivtelen, néhány szóval örökre kijózanított. Felém lépett azt mondta: bocsásson meg kedvesem, én csak a művésznőket szeretem s azok közül is csak a feketehajúkat.

A vége válóper lett, ugye?

Az lett. A pör sokáig hazódott, különválva éltünk s mindketten örülten költöztünk. Szegény ördög irtózatos könnyelmű ember volt. Később végkép tőkre ment: most valahol irnokoskodik. Én pedig újra férjhez mentem. Amily szép és fiatal volt első férjem, oly csunya és vén volt a másik. Az első tapasztalat után szülőim szavára halgattam.

Hozzá kötötte magát a vén fához, melyet az öregség szuja már annyira megragott, hogy a legkisebb vihar is kidönti.

Ugy van. Három évet, három boldog talan évet töltöttem mellette, aztán elástuk

Jókai ünneplese a kaszinóban.*)

E hó 14-én d. e. 10 órakor a helybeli kaszinó is megünnevelte Jókai Mór kosztorus írónk 50 éves írói jubileumát. A kaszinó helyiségei teljesen megteltek városunk intelligentiájának hölgyei és férfaiival. A lelkes ünnepélyt az iparos ifjuság dalköre nyitotta meg, dicséretre méltó szabatsósággal énekelte a „Hymnust.“ Majd Sohlya Gyula városunk I. jegyzője rövid és lelkes beszédben leleplezte a költőnek a kaszinó által ez alkalomra rendelt arcképét, a közönség szünni alig akaró eljenzése mellett. Sövényházy Antal polg. isk. tan. elszavolta Konócsy József Jókai 50 éves jubileumára írott ódáját. A szép előadást a közönség osztatlan tetszése jutalmazta. Réti Ernő — a kaszinó elnöke — emlékezett meg a költőről egy tartalom és forma tekintetében — igen magvas és stylarisan kiválóan szép felolvasással. Az egész felolvasásban meglátszott az a rajongó szeretet és határtalan tisztelet, melylyel felolvasó a nemzet nagy és halhatatlan fia iránt vise tetik. Az ész és szív szavával mutatta be az embert és a költőt. A fáradhatatlan munkást, a kiváló magyart, a mérhetetlen szívű idealistát, ki a nemzetről a nemzetnek oly híven írt valószínű és valószínűtlen, de mindig szép és mindig lelkesítő és nemesítő történeteket. Kinek tolla alatt varázsképek rajzolódtak a papírra, fenyvek illata, nád suhogás, a délibábos róna, a hajdankor romantikája és a sivár jelen helyett az — idealizálva.

Ritka lángéoz! Századok tüneménye a mi nagy Jókaink!

Az ifjunak serkentője, az aggnak vigasza. Idealizmusával jobbá, szebbé, nemesebbé teszi a lelket, humorával — azzal a páratlan humorral — édesebbé, szebbé a bánatos szívűnek a sorsot, az éhezőnek türethetőbbé a sanyarúságok elviselését. Magával ragad! . . . oda, a rózsaszínű felhők közé. Tündérországba, hol hire sincs a télnek; hol örökös tavasz pompájában élnek, hol nincs napkelte, nincs nap lenyugvás s örökös tavasznak játszik pirossága.

És az akták rideg embere az aranyszá-

* M. vasárnapi számunkból véletlenül kimaradt.

a szegényt s reám maradt ez, a mit körülöttem lát s egy kis vagyon is, a melynek romjait most élvezzük Dezsővel. Istenem, csak bejönne elsőnek az a rossz Gaga. — Képzelje csak, mi lesz velünk, ha Dezső üres kézzel jön?

Kár is volt sorsát a bookmaker-re bízni.

De hát mit csináljon most? Huszártisztnak nem adnak kölcsön pénzt. Nekünk pedig néhány ezer forintba okvetlenül szükségünk volna.

Ha nyer, fiakkereken jön, ha veszít gyalog. Jöjjön az ablakhoz, nézzük a kocsikat.

Kinyílt az ablak: künn esett az eső. A kerepesi uton, melyre az ablak nyílt, már jöttek a versenyről a kocsik.

Nézze, nézze édesem, ott a báróm. Multkor, hogy Dezsővel a versenyen voltam, ez mindenütt nyomomban volt. Kereste az alkalmat, hogy be-utathassa magát. Ez meg is történt. S képzelje csak, távozásakor azt kérdezte, hogy meglátogathat-e? Persze el kellett utasítanom őt, hiszen ismeri Dezsőt, ő megölt volna, ha a bárót fogadtam volna. Nézze vissza jön!

No és titokban sem fogadta őt? Nem hiszem, hogy ellent tudott volna mondani anyyi csásbnak.

Tehát hős valék. Nézze csak a gyöngyhazzal kirakott ébenfa-írásztala fiókjából kivesz egy levelet. ebből láthatja, hogy a báró ur nem tiporta még szőnyegeimet.

„Igen tisztelt nagysád, ha megenged-

laktól font hidon mentül tovább olvasott, annál rohamosabban esett a szerelmi ittasság varázs mámorába; szerelmes lett a — muzsába! Méltán kiérdemelte azt a nagy tetszést és sürrü tapsot, a mit a hálás közönségtől nyert.

Az ünnepélyt az iparos ifjuság dalköre fejezte be néhány szépen előadott darabbal. Majd sürgönyileg üdvözölte Réti kaszinó elnök a nagy íróta közönség nevében, ünnepeltetése alkalmából.

Csak egy van a széles világon, a mi elosztva szaporodik, a „szeretet“. mondá egykor a nagy író.

Igaza volt: az egész ország megosztotta, apraja-nagyja szeretetét iránta s ime minő nagy, általános és megkapó volt az!

A szeretet elosztva hát igazán „szaporodik.“

UJDONSÁGOK.

— Hock János az országgházban.

Városunk tevékeny országgyűlési képviselője a helyett, hogy a községi közgyűlés által már 2 évvel ezelőtt rábizott kérvényt nyújtotta volna be a képviselőházhoz, heczeket insceniroz az országgházban. Nevezetesen: A képviselőháznak f. hó 23-án tartott ülésében, a napirend előtti felszólalást követő szünet alatt, Urányi Imre szab. elvű párti képviselő hangosan abbéli nézetének adott kifejezést, hogy Ábrányit már csak azért is meg kell büntetni, mert miatta egy szerencsétlen diurnista elvesztette kenyerét. Tevékeny országgyűlési képviselőnk azonban, az Ábrányi lapjának a „P. N.“-nak munkatársa mint egy bőszült trücsök ugrott fel Ábrányi védelmére. „Ábrányi! Kérem ehhez semmi köze!“ „De igen — válaszolta Urányi — a „Pesti Napló“ vette rá a szegény diurnistát az okmány eltovajlására“. „Hazudik“ kiáltott Hock János. Nagyon természetes, hogy Hock János urtól azért, mert egy olyan tisztességes embert mint Urányi, nyilvánosan meghazaltolni mert, reverendája miatt — lovagias elégtételt kérni nem lehet. Hát erre mi is azt mondhatjuk, amit egykor t. lapjárunk mondott, hogy „le a kalappal Csongrád város fényes tehetségű országgyűlési képviselője előtt!“

né, hogy Önt egyszer meglátogassam, boldognak érezném magamat. Ne legyen annyira rabja annak az aranyzsínórnak stb. És látja, ezt tegnap kaptam, tehát hiába kételkedik. Különben nézze édesem, magával szembe nincs titkom, hiszen maga nekem is ép oly jó barátom, mint Dezsőnek. Én szívesen fogadnám a bárót, hiszen vele szemben még lehet reményem. Dezsőnek már menyasszonya van s előbb-utóbb nősül. Akkor mi lesz velem. Ó ugyan ígérte, hogy állandóan segítenezni fog, de hát ha nem sikerülnek tervei? S én most kénytelen vagyok . . .

A hétágu korona ügyetlen birtokosát hiába epedni hagyni? Ugy-e?

Természetesen. Istenem félek, hogy Dezső vesztett, már jönnek a kocsik, adja színházi látesővetem.

Kezébe adtam a gyöngykagylós és arannyal szegélyezett látesövet s visszauttam a pamlagra. S a míg a kocsik zörögése, a lovasuti kocsisok kürtölése és a kocsivezetők sipolása okozta zaj mellett elgondolkoztam a szegény asszonyka jövője felett; egyszerre csöngötnék. Kinyitom az ajtót, Dezső jött. És midőn a türelmetlenül váró asszonyka visszafordult s megpillantotta Dezsőt, leolvasta arczáról, hogy utolsó reménye füstbe ment, elveszett utolsó pénzük.

Méhány nap mult el azóta s ime az van a napiparanesban, hogy a hadnagy urat áthelyezik egy vidéki városba. E nem

— **Halálozás.** Horcsik Péter tanító urat és kedves nejét súlyos csapás látogatta meg. Egyetlen, kedves kis leányuk Irmuska, a gyermekgyilkos torokgyilk áldozata lett. A két éves kis angyal földi maradványát pénteken d. u. helyezték a fagyos rögök alá. — Szegi Pál földesgazda életének 64-ik évében a napokban elhunyt; temetése nagy közönség részvétele mellett esőtörtőkön d. e. volt. B é k e p o r a i r a.

— **Műtnek sorsa.** Vasúthoz és a gőzhajó állomáshoz vezető műt sorsa végre sok fellebbezés és deputációzás daczára is eldőlt. Most a belügy miniszter kimondotta ebben a kérdésben az utolsó szót, némi lényegtelen módosításokkal jóváhagyta a műtépítésre vonatkozó határozatot. Így azután bizonyosra vehető, hogy a tavasszal hozzá foghatnak az út kiépítéséhez. Hiszen ami azt illeti a helybeli t. ellenzék maga is meg volt győződve arról, hogy a műt kiépítése szükséges, sőt azt is igen jól tudta, hogy a be ügyminiszter jóváhagyja a községi közgyűlés határozatát, már csak azért is, mert azt annak idejében a vármegye is jóváhagyta. De akkoriban igen kitűnő anyag volt a műt kérdése a nép kedélyének felizgatására. Nem is annyira a műt kiépítése ellen dolgozott a tisztelt ellenzéknek hanem tőkét akart kovácsolni népszerűségének emelésére. Ezen eljárása a t. ellenzéknek azért is elítélendő mert ha ezt nem teszi, $\frac{3}{4}$ évvel előbb használhattuk volna a műtut.

— **Vadászat.** Gróf Károlyi Sándor felgyői uradalmában esőtörtőkön tartották meg ezen évad utolsó vadászatát. A vármegyei intelligentia nagy számmal vett részt a vadászatban, hol sok nyul és más vad esett el. A vadászat után az uradalmi tisztartó vendégszerető házában barátságos vendégség volt; a gazdag vacsora után reggelig tartó mulatság következett.

— **Görgey hadsegéde.** A budavári hősnék és világi fegyverletévőnek a diadalmas harcokban volt a hadsegéde az a zempléni mánás. Sennyei Lajos báró, aki f. hó 22-én meghalt páczini birtokán. Történt vala, hogy amikor 1849-ben a budapesti országgyűlés a Habsburg-házat trónfosztottnak nyilvánította; egy halvány arcú ifju ember állott föl, egyetlen, aki az

összeség viharával szemben a trónfosztás törvénytelen s politikailag veszélyes voltját vitatta. Ez a vakmerő, halvány arcú ifju nem volt senki más, mint báró Sennyei Pál, a most elhunyt főúr testvére s a főúr diháza volt elnöke. A mikor ez a jelenet történt; ugyanakkor harezban kapott súlyos sebeiben feküdt a testvér, Sennyei Lajos báró aki a hír hullatára fölugrott betegágyából s még be sem forrott sebekkel rohant a esatamezők véres küzdelmeibe. Így akarta megmutatni, hogy nem ért egyet a testvérral. A szabadságharc lezajlása után vagyonát konfiskálták. Csak később kapta vissza. Páczini uradalmából mintagazdaságot csinált, magyar faj tenyészetű gulyái minden kiállításon a legelső díjat nyerték. Sok baja volt a Tisza és Bodrog kiöntésével. Egyszer azután fél millió forintnyi költséggel hatalmas töltést épített a birtoka határára. Mikor a töltés egy nagy árvízves előestéjére kész lett, a báró föllélt a töltésre és így szólt: — No, uram Isten, most öntesd el a birtokomat, ha tudod. Az elhunyt legszeretettebb urak egyike volt, Zemplénben s a vármegye különösen a gazdasági téren sokat köszönhet tevékenységének. Nagy, kiterjedt család, — köztük Sennyei István br. orsz. gyűlési képviselő, a boldogult fia is — gyászolja az érdemes főúr halálát.

— **Anathéma és párviadal.** Szapári László gróf orsz. gyűl. képviselő, aki az alsóházban elsőként jelentkezett az egyházpoltikai javaslatok ellen keresztes vitézként. — párbajt vívott Perczel Dezső képviselőházi alelnökkel. A párviadal előzménye a kath. dogmák védelmére vezethető vissza. Ily formán az az eset állott elő, hogy Szapári László gróf egyik kath. dogma az (egyházi házasság) miatt olyan vétséget követett el a másik dogma (a párbaj-tilalom) ellen, melyet a kath. egyház harmadik dogmája excommunicatioval, az egyház kebeléből való kiátkozással sújt. Ennek azután az a következtetése, hogy a szentegyház álláspontját és dogmáit most egy olyan férfi védi, akit ugyan az a szentegyház. dogmai vétség miatt, kiátkozott. Ez is eléggé különös dolog. Az anathéma súlyát különben őszinte megbánás, gyónás, föllodozás, vezeklés és áldozás által el lehet háritani.

— **A magyarországi államvasutak bevétele.** A múlt évben összesen 97,406,871 frt volt, vagyis 5,182,640 frttal több mint az előző évben. Ebből esik a m. kir. államvasutakra 75,682,687 frt, vagyis 3,710,686 forinttal több, mint az előző évben.

A báró jobb lábát bal cizombjára fektetve, jobb kezében pedig monokliját lóbálva, folytatta gunyolódásait.

Kár a könnyekért; ne sirjon kicsikém, hiszen megbéreltük még. Éppen azért jöttem, hogy egy kis ajánlatot tegyek magának. Huzsárjától sok gorombaságot eltűrt, hát elfogadhat tőlem egy kis lezckét, hogy affőltt zokognia kellene. Ne rontsa szép szemeit édesem. Jó bolondot fog bennem. Kastélyt rendezek be szőke kis ideálomnak s minden óhaja parancs lesz nekem. Erre fölugrott s megfogta kezénél a szőke asszonykát. Látja édesem, én önt végtlenül szeretem, az asszony ellökte őt.

Kérem ne taszítson el. Bánásmódomul ugyan nem érdemltem ki rokonszenvét belátom, hogy szemtelen, tolakodó voltam nagysáddal szemben, de kész vagyok azért bocsánatot kérni s asszonyom azt meg is adhatja hiszen megvetett szerelmem utalt a guny fegyverére.

Uram, hogy én önt akkor nem fogadtam az csak azért történt, mert féltem huszárom szemrehányásaitól. Különbösen szívesen láttam volna önt mert különös varázshatással van reám a hétágu korona: de hogy most nem fogadom és nem tűröm továbbá magamnál, azt nem a gyűlölt huszárnak, hanem magának köszönheti. Száz kastélylyal sem teheti jóvá azt a sértést, amelyet előbbi gunyolódásával ellenem védtelen nő ellen elkövetett. Most én beszélek a báró ural okosan. Nincs rá eset, hogy egy pillanatra is az öné

— **Az Első Leánykiházasítási Egylet** f. hó 21-én tartotta saját újonnan épült házában VI. kerület Teréz-körút 40-42 sz. a. XXXI. renies közgyűlést Schwarz Áruin bankigazgató az egy- let elnöke a közgyűlést tetszéssel fogadott bensődel nyitván meg. ű vezölte az egylet saját otthonában nagy számmal megjelent képviselő bizottsági tagokat és örömeük adott kifejezést, hogy az egylet, mely 29 év óta vezetése alatt áll és a mely a legcsekélyebb kezdőtől mai jelentőségére emelkedett, képes volt, ily nemek építvnyét egész tehermentesen, az egylet saját erejéből készíttetni. A vezérigazgató Kun Arnold által előadott évi jelentésből kitűnik, hogy a nemény edőgödelten által az egyletre felidőzett zavarok és nehézségek dacára az 1893. év 141 097 frt 39 kr. kezelési felesleggel zárul és hogy a tartalékok 686,411 frt 90 krra emelkedtek. Az egylet a lefolyt évben mászjutalékok, felesleghányalók és bekövetkezett halálok után történt visszafizetések fejében 117,355 frt 28 krt fizetett ki (6138 frt 35 krral többet, mint 1892- évben) Ezek közt 48 árva jutalék 15049 frt 38 krral foglaltatik, melyekért a kedvezményezett árvákat beirt tagok halála következtében átlag 9 háromnegyed évig semmiféle befizetés sem teljesített. Új tagok belépésére vonatkozólag a jelentés kiemeli, hogy a lefolyt évben 5846 jutalékrezt többnyire a fiatalabb koresztályokból íratott be. Különösen s C) osztály márat fel nagy haladást, a mennyiben ma, miköfölsének alig egy éve után máric majdnem egy millió frt liztosított tökével rendelkezik. Az egylet táblázati kiválc mathematikáz szakfőrfiak által megvizsgáltatik, ez alapszabályok a kereskedelmi törvénynek megfelelően módosítottak. Az egylet czégnök bejegyzése a legfrövittebb idő alatt fog közölteni és a legközelebbi közgyűlést az alapszabályok értelmében már az összes tagók gyűlekezete fogja képviselni. A ház zárlökötételének innepélye jövő tavasszal tartatik meg. Az igazgatóság évi jelentése s felizyvelő bizottság jelentése, valamint az előterjesztett mérleg tudomású vétetett, jóváhagyott és a közgyűlés Dózsa Benő képviselő bizottsági lag indítványára az igazgatóságnak és vlistmányoknak egyháogúniag köszönetet szavazott és a feimentvnyét megadta.

IRODALOM.

Az Athenaeum képes irodalomtörténetéből megjelent a 16-ik füzet melyben Négyessy László a XVIII-ik századi szépirodalom rajzát folytatja, ezuttal Amade Lászlóról, a mult század legkiválóbb lyrikusáról szólván részletesebben. A második czikkben Takáts Sándor az iskolai drámákat ismerteti, sorba véve a csíksomlyói mysteriumokat, a pálosok, jezsuiták és piaristák iskolai színműveit, miközben számos eddig ismeretlen adattal bőviti az irodalomtörténetnek e

remélt eset siettetta a katasztrófát, Dezső barátom végkép eltávozott.

Ékszerait, drága selyemruháit kellett az asszonynak olesó pénzért zálogba adni, hogy tovább élhesse bánatos napjait. Végül a butorokra került a sor. Eladta minden ingóját és hónapos szobát bérelt.

Szegény asszonykának, a ki fényben és pompában született, a ki sohasem dolgozott, mindig csak élvezett, pazarul költenek, a ki eddig nem ismerte a pénz értékét, kegyetlen büntetést szabott ki a kiméletlen sors. Sirva töltötte nappalait; álmatlanul éjjeleit. Egyetlen öröme az volt, ha Dezsője írt neki. Annyira szerette huszárját, hogy egy ilyen levélke elfeledteté vele, hogy az elzűllés reményei már fenik reá a fogaikat,

E nyomor napjaiban beállított hozzája egy napon a báró, Jó napot asszonyom!

Jó napot báró ur, minek köszönjem e leereszkedést, ki utasította önt ide és mivel szolgálhatok?

Szép asszony, el ment már a huszárunk? Uram ne sértessen!

Szép, no lám, ennyire juttatta önt a szerelem. Uram távozzék!

Mindjárt, hát ennyit tudott feláldozni a cizfra uniformisért? Ez az egész lakosztálya? S fitymálva körülnézve leült egy kemény faszékre.

Szemtelen alávaló, kiállott rá a megsértett asszonyka s arcát illatos zsebkenőjébe takarva az asztalra borult és sirt.

legyek, pedig tudja meg, jó időben jött már két napja nem ettem. És mégis, csak az a huszár — és felkaczag — csak az a huszár marad az én ideálom, ha mindjárt úgy bánik is velem, mint az egyszerű fiu a kanári madarával. Megfeledkezett róla s a szegény madárka oda veszett. Megértett? ajánlom magamat!

Asszonykám, ha mégis talán észreteriténé az a jó mester, a nyomor s meggon-dolná magát: itt a ezimem s odadobott az asztalra egy névjegyet s távozott.

Mindzeket csak az asszonytól tudtam meg. Hónapos szobájából is kiűzték a szegényt, mert nem tudott fizetni s újabb szobát bérelt. Már a kétségbe esés szélén állt, midőn egy nap ütött a menekvés órája. Egy napon mikor már rég nem hallottam volt az asszonykáról, levélkét találok asztalomon. Tőle volt. Kért, hogy látogassam meg. Elmentem hozzá s ő felolvasta nekem Dezsőnek egy örvendetes levelét. Néhány nap mulva az asszonyka újra írt s akkor már megtudtam, hogy Dezső gazdagon nősült és itt volt a pénz. Annyi, hogy egy három szobából álló lakást fogadhatott s újra bebutorozhatta otthonát. Két szobát kiad fiatal embereknek s ebből, valamint a havonként érkező segélyből majd megél a szánandó asszonyka, ha csak újra nem akad szobaurként valami csinos huszárhadnagy s a regény megkezdődik újra,

Dr. Gyay Frigyes.

szakaszát. A 3-ik cikkben Marczali Henrik értekezik: A magyar történeti irodalom a XVIII. században cím alatt: részletesen szól Bél Mátyás Bod Péter, Pray, Katona, Kollár s mások élete s tudományos működéséről. A szövegillusztrációk közt vannak arcképek, (Benyák Bernát és Pállya István piarista drámaírók, Bél Látás és Bod Péter), kéziratok — (Amade híres katona-dalának első versszaka, Pray és Katona névalírása), továbbá a magyar Athenas czimlapja, egy iskolai dráma díszes kézirati szinlapja stb.; külön mellékletül pedig: Pázmány levele Thurzó nádorhoz hasonmásban és Koháry István arcképe. A füzetet tartalommutató zárja be, mert e füzetrel be van fejezve a nagyszabású mű ölső kötete, melyhez azonban mint a borítékon olvassák — még több színes és fekete nyomású műmellékletet fog adni a kiadóhivatal. Valóban a szerkesztőség a dolgozatok és illusztrációk műgvalogatásában annyi gondot s izlést tanusított, a kiadó Athenaeum-czég a műmellékletek kiállításában oly anyagi áldozatot hozott már a mű első felének kiadásánál, hogy azt nemcsak hézagpótlóvá, hanem egyszersmind pártatlanná tette irodalmunkban. Ezért szivesen hívjuk fel az irodalom barátainak figyelmét e diszmunkára, mely füzetenkint 40 krért bármely könyvárusnál megrendelhető.

Vasuti menetrend.

Csongrádról indul	d. e.	—	—	9.22
Gátérre érkezik	—	—	—	9.57
Félegyházára	—	—	—	10.21
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	12.19
Szegedre érkezik	—	—	—	1.47
Budapestre ind. (gy. v.)	—	—	—	11.06
Budapestre érkezik	d. u.	—	—	1.25
Csongrádról indul	d. u.	—	—	3.00
Gátérre érkezik	—	—	—	3.37
Félegyházára	—	—	—	4.01
Szegedre ind. (gy. v.)	—	—	—	4.44
Szegedre érkezik	—	—	—	5.45
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	9.020
Szegedre érkezik	—	—	—	3.53
Budapestre ind. (sz. v.)	—	—	—	4.8
Budapestre érkezik	—	—	—	8.55
Budapestről ind. (sz. v.) d.	—	—	—	8.50
Félegyházára érkezik	—	—	—	12.11
Csongrádra ind.	d. u.	—	—	12.25
Gátérre érkezik	—	—	—	12.53
Csongrádra	—	—	—	1.25
Szegedről ind. (gy. v.)	—	—	—	10.01
Félegyházára érkezik	—	—	—	11.04
Csongrádra ind.	—	—	—	12.25
Csongrádra érkezik	—	—	—	1.25
Budapesttől (gy. v.) ind.	—	—	—	2.20
Félegyházára érkezik	—	—	—	4.43
Csongrádra ind.	—	—	—	5.10
Gátérre érkezik	—	—	—	5.38
Csongrádra	—	—	—	6.10
Szegedről ind. sz. v.	—	—	—	3.05
Félegyházára érkezik	—	—	—	4.39
Csongrádra ind.	—	—	—	5.10
Gátérre érkezik	—	—	—	5.38
Csongrádra érkezik	—	—	—	6.10

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Hirdetések.

Ungvári Péter

fogorvosi műterme Szegeden,

új-Majer-féle ház, „Európa”-szálloda mellett.

MÚFOGAK és FOGSOROK

24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele, Cautschuk és arany alapon a legszabályosabb kivitelben.

PLOMBIROZASOK

a legfinomabb jegecz- és laparannyal, platinával, ezüsttel stb.

FOGAK TISZTÍTASA

mindenféle fog- és szájműtétek.

RENDELÉSI IDŐ:

D. e. 9—12-ig. — D. u. 2—5 óráig.

FOGMŰTÉTEK ALTATÓ-GÁZZAL:

D. e. 11—12-ig.

Vidékiek és átutazók

előleges bejelentés ezetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Kovács és Mezey Budapest és London.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget ezenel értesíteni, miszerint Csongrad es vidéke részére dús választéku raktárunkat

CHINAI TEA, JAMAikai és BRAZILIAI RUM, VALÓDI FRANCZIA és MAGYAR COGNAC-BAN

BAGOSSY JÓZSEF

ur fűszerüzletében helyeztük el.

Raktárunkat a legnagyobb gonddal rendeztük be és

EREDETI és KIVALÓ MINŐSÉGEINK EREDETI BUDAPESTI ARAINK MELLETT

a legkényesebb igényeket kielégítik.

Szolgáltatmányaink oly jutányosak, hogy a vevőközönség az első kísérlet után csak

KOVÁCS és MEZEY

czimkével ellátott rumot és teát fog használni.

Felhívjuk még a nagyérdemű közönség figyelmét ujonan megjelent kis árjegyzékünkre, melyben minden egyes faj az ár megjelölése mellett van feltüntetve.

Kérjük, miszerint ezen czikkeinkben beálló szükségleteit fentnevezett czégnél tessék beszerezni.

Kiváló tisztelettel

Kovács és Mezey.

Czimünk minden dugaszba be van égetve.

Valódi francia és magyar cognac.

Valódi kínai és orosz karaván teák.

Minden köhögés

ugymint hurutos lélekzési akadályok, hők hurut, mellbetegség, szűkmellűség, tüdőbajok, rekedtség, torokfájdalmak leggyorsabban gyógyítható a már évek óta a legkitűnőbb orvosok által készített és ajánlva Mittel: Szt. Georgs thea által. 1 csomag ára 50 kr. a hozzá tartozó Szt. Georgs hurutpor 1 doboz ára 50 kr. pontos használati utasítással.

A hatása a fönt ajánlt gyógyszernek néhány nap alatt észlelhető.

2 csomagnál kevesebb nem küldetik el. Posta csomagoknál 20 krt. számítunk csomagolás és szállító levél fejében.

A rendelések kizárólag a Szt. Georges gyógyszerertárhoz intézendők. Bécs V/2. Vimmergasse 33. szám. Az összeg előleges beutalása kivántatódik.